

Bức Tường Đá Đen

Thơ Trần Quốc Bảo

Bức Tường Đá Đen

Tháng Tư, tường đá còn thao thức!
Tôi gọi tên anh có tiếng vang...
Trong lòng đá xôn xao ký ức,
Đoàn hùng binh, uy dũng hiên ngang!

Tháng Tư, tôi đứng bên tường đá,
Chiến trường xưa thấp thoáng hiện sinh,
Ánh hỏa châu, Pleiku, Bình Giả,
Pháo mịt mù, Đồng Xoài, Tây Ninh!

Anh hiện diện khắp nơi... tất cả,
Từ hậu phương, đến tuyến địa đầu.
Yểm trợ chúng tôi, anh gục ngã!
Tình đồng minh ơn trọng, nghĩa sâu.

Tháng Tư hồn vẫn chưa yên giấc,
Trần trở ngàn năm, chuyện thắng thua.
Tâm sự buồn, như mây u uất,
Xót xa gió thổi dài đêm khuya...

Lòng đá chọt quặn đau, rên xiết!
Hỏi sao kết cục Tháng Tư Đen?
Sớm rời chiến trường... anh không biết, (*)
Bọn chính trị, đổm mặt dê hèn!

Chính lúc chiến trường đang mạnh thế,
Chúng phản đồng minh! Bán các anh!
Cúp viện trợ... cuốn cờ tòi tệ!
Tháng Tư uất hận ghi sử xanh.

Tường đá lưu danh, anh còn đó,
Phấp phới Cờ Hoa, Hồn hiển linh!
Tình chiến hữu chúng mình gắn bó,
Đã một thời huynh đệ chi binh.

Tháng Tư. Tôi đến hôn tường đá,
Thấy bạn bè xưa, quen thật quen.
Từng giọt máu chiến trường, vô giá!
Mà sao rớt cuộc Tháng Tư đen! (?)

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả:

quocbao_30@yahoo.com

(*)Trong chiến cuộc Việt Nam, có 58,281 chiến binh Hoa Kỳ đã hy sinh, chết và mất tích, trước ngày 30 Tháng 4, 1975.

Toàn thể, được ghi tên, trên Bức Tường Đá Đen, tại Thủ Đô Hoa Kỳ.